

fordi Lettelsen er saa betydelig. Det er uheldigt, at visse Tiendeydere, visse Sogne, skulle faa saa store Lettelser i deres Tiendeydelser indtil en Menneskealder før andre Tiendeydere i andre Sogne. Og i hvis Hænder lægges nu Afgørelsen af, hvilke Tiendeydere, der skal have deres Tiender afløste, og hvilke der skal vente til senere? I første Instans lægges Afgørelsen deraf i Tiendekommissærernes Hænder, i anden Instans i Amts- og Retskontorernes Hænder. Det gør ikke Sagen bedre, at Afgørelsen af, hvem der skal have saa betydelige Lettelser indtil en Menneskealder før andre, lægges paa saadanne Steder. Netop, da Lettelserne ere saa betydelige, er det jo givet, at straks naar Loven er vedtaget, ville alle Tiendeydere komme og forlange deres Tiende afløst. Selvfølgelig kunne Tiendekommissærerne ikke samtidig tage fat paa Afløsningen af alle Tiender. Selv om de bleve nok saa godt instruerede, vilde de ikke kunne gøre det, og gøre de det alligevel, saa vil det kun føre til, at de slet ingen Tiender faa afløst. Tiendekommissærerne maa derfor nødvendigvis vælge og vrage mellem de indkomne Begøring om Afløsning. Og dette Valg vil, som sagt, faa den Betydning, at visse Tiendeydere, visse Sogne eller Kommuner faa en saa betydelig Lettelse i deres aarlige Udgifter, som jeg har nævnt, endog indtil en Menneskealder før end andre Tiendeydere i andre Sogne og Kommuner, en Lettelse, som for en jævn stor Kommune kan andrage 3—4000 Kr. aarlig. Det forekommer mig at være meget uheldigt. En saadan Ordning bør efter min Opfattelse ikke passere; den bør ændres paa en eller anden Maade, inden Forslaget endelig vedtages, om det bliver vedtaget. Men skønt Forslaget saaledes efter min Opfattelse lider af ret væsentlige Mangler, vil jeg dog følge det Eksempel, som er givet af det ærede Medlem for Assens (Berntsen), og stemme for dets Oversendelse til Landstinget. Kan det andet Ting gaa ind paa Hovedtankerne i Lovforslaget, der for det første er Tvangsafløsning og for det andet et væsentligt Bidrag fra Statskassen til Afløsningen, Tanker, som jeg for mit Vedkommende ganske kan tiltræde, vil der jo ogsaa senere kunne blive Lejlighed til at rette de af mig paapegede Mangler, hvis ellers mine Bemærkninger i saa Henseende skulle finde Anerkendelse fra andre Sider. Jeg stemmer derfor her ved 3dje Behandling for Lovforslagets Vedtagelse.

□

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Ja, det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) havde jo ligesom forleden Dag det ærede Medlem for Assens (Berntsen) den Indvending at gøre mod Forslaget, at det ikke var tilstrækkelig godt for Tiendeyderne. Det er jo mærkeligt, at disse Indvendinger skulle fremkomme netop fra to ærede Medlemmer, som i 1894 priste det, som den Gang opnaedes, og som de nu sikkert ere tilbøjelige til at indrømme var meget lidt, i saa høje Toner. Det ærede Medlem anførte den Anke mod Forslaget, at det vilde vare meget længe, inden alle Tiender bleve afløste. Ja, det indrømmer jeg, det vil vare meget længe, det vil vare mellem 30 og 40 Aar, men det vil dog kun blive et Minimum af Tid mod den Tid, som efter en af mig gjort og hidtil uimodsiget Beregning vil medgaa, hvis man skal benytte den nuværende Tiendelov. Det forekommer mig derfor, at dette navnlig fra det ærede Medlems Side er en noget underlig Anke at høre mod Lovforslaget. Jeg har allerede ved 1ste Behandling af Lovforslaget fremstillet dette som en Mangel ved det, idet jeg fremhævede, at ogsaa i denne Henseende havde Forslagsstillerne slaaet af paa, hvad det ellers kunde have været rigtigt at forlange, og gjort Forslaget saa moderat som muligt for at gøre Udsigten til at føre det igennem større. Vi hørte fra Ministerbordet ved 1ste Behandling, hvorledes den høje Regering paa Finansskassens Vegne stiller sig til Forslaget, og Forslaget er jo dog, set over for Finanskassen, ganske overordentlig moderat. Forslaget er jo, og det staar i Forbindelse med den lange Tid, der vil hengaa, inden Sagen vil være fuldt gennemført, indrettet saaledes, at Statskassen i det første Aar kun vil komme af med nogle og tredive Tusinde Kr., det næste Aar med henimod 70,000 Kr. og i det tredje Aar med en Bagatel over 100,000 Kr., og saaledes stigende paa den Maade. Men selv mod dette moderate Forslag rejste den høje Regering meget stærke finansielle Vanskeligheder. Det ærede Medlem vil derfor kunne forstaa, at vi vistnok have handlet meget rigtigt i at brede Afløsningen af Tienden over en længere, men dog overskuelig Aarrække. Det er i og for sig uheldigt, at det vil vare saa længe, men vil man stille et Forslag, som af Hensyn til den Stilling, den høje Regering indtager, skulde have nogen Udsigt til at trænge igennem, er man nødt til at være moderat i sine Krav paa Statskassen. Det